

LANDSORGANISASJONEN I NORGE

R E F E R A T

REPRESENTANTSKAPSMØTE

28. APRIL 2009

INNHALDSFORTEGNELSE

	Side
Talerliste	2
Åpning	4
Godkjenning av møteinnkalling	
Godkjenning av dagsorden	
Godkjenning av forretningsorden	
Valg av dirigent	
Mellomoppgjøret 2009 LO – NHO	5
Avslutning	15
Navneliste	16

Godkjenning av dagsorden

Er det dagsorden, kan vi godkjenne den? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden

Kan vi også godkjenne forretningsorden? Følg med på disse liene forretningsordenen er jeg skal lese den opp. Da er den godkjent.

Forord til forretningsordenen er utarbeidet for følgende representantskapsmøter:

1. Møtet i forretningsordenen er åpnet i det innledende Representantskapsmøtet slik vedtar den.
2. Ingen har rett til å bli valgt som en 2. gangs i samme sak. Utvalgt fra forretningsordenen, begrenset til tiden av 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
I forretningsordenen gir vedtatt bare 1 gang og høyest 1 utvalgt for hver sak. For øvrig kan det være forord til ytterligere utvalgsgang og etikk med de utvalgte sakene.
3. Forord i denne skriftlig og skal være vedtatt i god tid ved forretningsordenen, ingen nye forord kan leses opp etter at etikk er vedtatt. Forord som ikke har blitt, skal de som godkjenner dagsorden, kan ikke behandle.
4. Alle vedtak skjer med ettersattlig beslutning i vedtaksliste eller alle 10 representanter beslutter det, kanskje avstemt med halvparten.

TALERLISTE

Borglund, Kjell
Davidsen, Jan
Følsvik, Peggy Hessen
Pedersen, Roy
Hansen, Størk Sigurd

LOs REPRESENTANTSKAPSMØTE TIRSDAG 28. APRIL 2009

Åpning

Sanger Alexander Hermansen og gitarist Rolf Stagre fremførte tre sanger inkludert en allsang.

Rita Lekang:

Tusen takk skal dere ha!

Godkjenning av møteinnkalling

Roar Flåthen:

Da ønsker vi vel møtt til representantskapsmøtet. Vi måtte legge møtet her ute på Gardermoen fordi det var fullt på Folkets Hus, og vi kom på plass alle sammen etter hvert. Det er bra. Nå skal vi gjennomføre dette representantskapsmøte som har som utgangspunkt mellomoppgjøret i 2009.

For å være formell først, så er det godkjenning av møteinnkallingen. Er det noen som har noen innsigelser til den? Da er den godkjent og møtet er lovlig satt.

Godkjenning av dagsorden

Så er det dagsorden. Kan vi godkjenne den? Det kan vi.

Godkjenning av forretningsorden

Kan vi også godkjenne forretningsorden? Regner med at dere ikke forventer at jeg skal lese den opp. Da er den godkjent.

"Forslag til forretningsorden er uforandret fra tidligere representantskapsmøter:

1. Møtets forhandlinger er åpne i den utstrekning Representantskapet ikke vedtar noe.
2. Ingen har rett til å få ordet mer enn 2 ganger i samme sak. Unntatt fra innledningsforedrag, begrenses taletiden til 10 minutter første gang og 5 minutter andre gang.
Til forretningsorden gis ordet bare 1 gang og høyst 1 minutt for hver sak. For øvrig kan det stilles forslag til ytterligere tidsbegrensning og strek med de inntegnede talere.
3. Forslag leveres skriftlig og skal være undertegnet med vedkommendes navn. Ingen nye forslag kan tas opp etter at strek er vedtatt. Forslag som ikke har tilknytning til den godkjente dagsorden, kan ikke behandles.
4. Alle vedtak skjer med alminnelig flertall. I tvilstilfelle, eller når 10 representanter forlanger det, foregår avstemningen ved navneopprop.

5. I protokollen innføres bare forslagene og avstemmingene samt vedtakene. Såfremt Representantskapet ikke forlanger protokollen opplest, gis Sekretariatet fullmakt til å godkjenne protokollen.”

Valg av dirigent

Da er vi på møteledelse. Kan vi godkjenne Geir Mosti som møteleder? Det kan vi. Da er det du som får styre møtet.

Geir Mosti:

Takk for det og takk for tilliten. Da har vi tenkt å gjøre det sånn at vi starter med innledningen til Roar og så skal vi ha debatt etterpå.

Borte på bordet ligger ark til de som ønsker å ta ordet og det ligger også forslagsark på samme bordet. De som ønsker å ta ordet må de levere en lapp.

Da gir jeg ordet til deg, Roar. Vær så god!

Mellomoppgjøret 2009 LO – NHO

Roar Flåthen:

Takk for det! Da er det som sagt mellomoppgjøret, som er det vi skal behandle i dag. Når det gjelder privat sektor, så er det representantskapet som godkjenner oppgjøret. Når det gjelder forhandlingene som pågår i offentlig sektor, så omhandler det noe mer enn bare økonomi, både AFP og tjenestepensjon. Jeg kommer litt tilbake igjen til det. Men vi skal avgjøre oppgjøret i uravstemningen med bakgrunn i privat sektor, som vi nå skal behandle her i representantskapet.

Jeg går ikke inn i reguleringsbestemmelsene, men dette er et mellomoppgjør som har sin bakgrunn i fjorårets oppgjør, og en egen reguleringsbestemmelse som blir utgangspunktet for hva som skal forhandles ved årets oppgjør. Når vi hadde representantskapet sist, 17. februar, så snakket vi litt om den aktuelle situasjonen. Vi hadde jo allerede på det tidspunktet også sett at verden hadde endret seg ganske vesentlig fra det hovedoppgjøret vi hadde i fjor vår, hvor vi fortsatt var inne i en god økonomisk situasjon. Vi hadde økonomisk vekst og at noen kurver kunne vise en avflatning innenfor bl.a. anleggssektoren og boligsektoren for øvrig. Så litt lenger ut på våren og sommeren så slutter alle prognoser og kurver, og dette har jo fortsatt. Det betyr at vi har gjennomført dette mellomoppgjøret i en litt annen situasjon. Ikke minst at arbeidsledigheten øker. Mange bedrifter har problemer. En del bedrifter har faktisk også gått overende. Vi husker en av de første bedriftene som kom på dagsorden var Fundo i Høyanger. Og vi vet hva som har skjedd der. Der er man inne i en omstillingssituasjon med bakgrunn i denne situasjonen, og vi har også mange andre plasser hvor situasjonen har endret seg dramatisk i forhold til for noen få måneder siden, og vi er altså inne i en situasjon med økt arbeidsledighet.

Dette påvirker selvsagt også lønnsoppgjøret, og vi har alltid hatt arbeid til alle som jobb nr 1. Det har vært en del av de vurderingene vi legger til grunn når det gjelder oppgjøret. Når jeg sier det nå, så er det fordi det også har påvirket årets mellomoppgjør.

Det som vi i alle fall kan ta med oss når det gjelder situasjonen, er når det nå blir spørsmål om hvordan arbeidsledigheten vil bli ved utgangen av året, er det vanskelig å si i dag. Det eneste jeg er ganske sikker på er at den blir vesentlig høyere ved utgangen av året enn den var ved inngangen. Det handler nå om at vi skal bygge en bro mellom den situasjonen vi hadde for en tid tilbake, til at situasjonen begynner å snu igjen, at etterspørselen etter varer og tjenester, ikke minst internasjonalt, begynner å ta seg opp. Det er det som er hovedproblemet denne gangen, det er internasjonal finanskrisen. Hvor etterspørselen etter produkter og varer, også fra norsk næringsliv, om det ikke har stoppet helt opp, så har det falt dramatisk. Innenfor f.eks. bilindustrien er det en nedgang på 50 % og faktisk mer. Aluminiumssektoren har stupt. Og innenfor treforedling og papirindustrien er det også det samme. Så det påvirker jo oss i Norge.

Vår største utfordring er å sørge for å holde hjulene i gang på en måte som gjør at vi sikrer arbeidsplassene til markedene kommer tilbake, for de kommer tilbake, men når de kommer er fortsatt usikkert. Derfor har det vært så viktig for oss at vi har en god dialog også med denne regjeringen, sånn at de har fulgt råd også fra LO og oss i fagbevegelsen for å unedertsøtte en politikk som skulle lede til å holde flest mulig i arbeid. Samtidig som de har vært villige til å gjøre permitteringsreglene så fleksible at de også kan kombinere arbeid og trygd i størst mulig grad, sånn at flest også mulig er knyttet til det sosiale, ved å ha en arbeidsplass å gå til, og at man også kan fordele det arbeidet som er på flere. Og gjennom det også å hindre oppsigelser. Men mange av våre medlemmer er og vil bli oppsagt. Derfor er det viktig at vi har gode arbeidsmarkedstiltak og har gode muligheter for kompetanse- og opplæringstiltak som gjør noe for de som rammes i denne sammenhengen.

Vi ser at FrP og andre stiller spørsmål i debatten om hvorfor ikke LO og fagbevegelsen går i gatene med faner og flagg, og protesterer mot den økte arbeidsledigheten. Når vi ikke gjør det, så er det fordi vi så langt har hatt en regjering som har levert en politikk i tråd med det vi også mener er riktig. Vi har hatt en regjering som har avvist arbeidsgiverne og de borgeliges forsøk på å bruke denne finanskrisen til store skattelettelser, for de som allerede har mye fra før. Istedenfor å bruke pengene til det, så har vi altså brukt pengene til å stimulere offentlige budsjetter, stimulere til å gjøre noe på skolene, offentlige bygg, vei og jernbane for å holde høyest mulig aktivitet. Altså å bruke virkemiddelapparatet for å understøtte også næringslivet for øvrig for å bygge denne brua.

Våre fagforeningskamerater ute i Norden og Europa største bekymring er at de ikke får dialog med myndighetene. Wanja, LO-lederen i Sverige, har ikke hørt noe fra statsministeren i Sverige på to år. Bare som et eksempel. I Frankrike så må de gå i demonstrasjoner for å komme i dialog med myndighetene. Det er det som er den store forskjellen som vi nå har i Norge, i forhold til veldig mange av våre kamerater ute, at vi har en dialog med myndighetene. De lytter på oss og de er villige til å føre en politikk for sysselsetting, for arbeid. Det skal vi selvsagt være glade for. Og da har ikke vi behov for å gå i gatene med faner og flagg, så lenge de gjør det. Men det er også like klart at hvis de ikke lytter på oss og vil føre en politikk og ville begynne å lytte mer på arbeidsgiverne og opposisjonen, re det klart at vi selvsagt vil være villige til å bruke det våpenet og verktøyet vi også, hvis det skulle være nødvendig. Men det er altså årsaken til at vi satser på dialog isteden, fordi vi har en regjering som også er innstilt på det.

Når det gjelder dette oppgjøret, hvis dere husker opptakten, så fikk vi en diskusjon om at nå er det underlagt et nulloppgjør med den sysselsettingssituasjonen og så mange bedrifter sliter med. Vi vet at mange tillitsvalgte ute har vært med på løsninger som gjør at de har direkte eller indirekte også redusert noe på lønns- og arbeidsvilkår på bedriften for å opprettholde

virksomheten. Vi er generelt sett selvstendig skeptiske til disse tingene, men vi vet at en god del av våre tillitsvalgte har vært med på ting med utgangspunkt i at det har vært viktig der og da, for å sikre arbeid og sikre bedriften. Dette har mange brukt kynisk mot oss og vi fikk en veldig sterk diskusjon når vi startet forhandlingene om at nå var det grunnlag for nulloppgjør. Arbeidsgiversiden sa at hvis det noen gang skulle være grunnlag for et nulloppgjør, så måtte det være nå. Og arbeidsgiverne fikk god drahjelp av vår kjære YS-leder, Kvalheim, i den debatten. Jeg er ganske sikker på at det bidro også til at veldig mange på arbeidsgiversiden hadde bestemt seg for at nå skulle de kjøre hardt overfor oss, for å få gjennomslag for et nulloppgjør. Det gjorde at det som i utgangspunktet så ut som et greit og enkelt mellomoppgjør, faktisk ikke var så greit som det kunne se ut til. Det tok ganske lang tid og helt til sluttfasen før arbeidsgiverne skjønte de ikke kom ut av dette oppgjøret uten at det ble gitt et generelt tillegg og et lavlønnsstillegg, og at noe annet ikke ville være mulig for oss å være med på. Årsaken til det, er jo fordi at det kom til å skje en lønnsutvikling også i år som et resultat av hovedoppgjøret i fjor, både i offentlig og privat sektor. Hvis vi skulle nullstille lønnsviklingen for så store grupper i privat sektor, så ville det slå negativt ut innenfor de lavlønne gruppene og kvinnene, og det ville også gjøre noe med lønnsrelasjonene, som igjen ville skape større problemer for oppgjøret til neste år igjen. Så det var mange argumenter for oss for at dette ikke skulle bli et nulloppgjør.

Så man kan si mye om resultatet. Dette var et resultat preget av den situasjonen vi var oppe i. Det må sees også i den sammenhengen Det ble altså 1 krone i generelt tillegg og 1 krone i lavlønnsstillegg. Vi brukte da den samme modellen for lavlønnsstillegg, som vi har gjort nå de senere årene. Den har noen svakheter, men etter en totalvurdering så er det der vi har havnet de senere årene, fordi det er den av modellene som det er mulig å bli enige om, som er mest treffsikker. Det betyr at halvparten av alle kvinnelige arbeidstakere i LO-NHO området får et lavlønnsstillegg og at 22% av arbeidstakerne totalt får lavlønnsstillegg. Så den har en lønnsprofil i seg også.

Det som har vært diskusjonen underveis, er hvordan denne pasusen om at man lokalt kan avtale å ikke regulere eller utsette, en ordning som vi hadde i 2003 og på 90-tallet når det har vært spesielt vanskelige tider. Når vi valgte å legge inn den denne gangen også, så var det ut i fra den situasjonen som vi visste var ute. Vi mener at vi generelt sett har lang erfaring med at både forbundene og de tillitsvalgte har greid å håndtere dette. Det er sånn at det er de tillitsvalgte som sitter med vetoretten her. Det må lages protokoller og inngås enighet lokalt. Jeg er også klar over at dette kan legge press på de tillitsvalgte, men mener vi har kunnet håndtere det på en brukbar måte. Det er viktig likevel å presisere at man altså ikke kan legge lønningene under minstelønnsbestemmelsene i overenskomsten, og man kan heller ikke regulere seg under satsene i overenskomsten når det gjelder normallønnsoverenskomsten. Så det er noen gulv i dette du ikke kan regulere det under. Sa avviker du fra tariffavtalens satser.

Så er det gjennomført forhandlinger i både HSH og Samfo. De er i havn. Det samme gjelder Spekter (A-delen). Så det har også skjedd forhandlinger parallelt med NHO-oppgjøret. De oppgjørene jeg nevner her har Sekretariatet fullmakt til å godkjenne, og de ble godkjent i går. Så de skal ikke formelt behandles her i dag.

Så litt om offentlig sektor, de er inne i forhandlinger. Forhandlingene varer fram til torsdag. Og da er det avgjørende om de blir enige, eller så blir det brudd og mekling. Det er kanskje en viss sannsynlighet, Jan og Morten, at det blir mekling, men det får vi se når vi kommer dit. Det som gjør at oppgjøret i offentlig sektor er spesielt, er at det for det første at AFP står på dagsorden, slik som den gjorde i privat sektor i fjor. Det er klart at de ikke skal ha noe

dårligere AFP-ordning i offentlig sektor enn det vi har i privat sektor. Men i tillegg skal de også diskutere tjenestepensjonsordningen i forhold til tilpasning til den nye folketrygden, og det gjør at det ligger veldig mange viktige ting i potten til offentlig sektor. Så det betyr at det oppgjøret der er et oppgjør som er utrolig viktig for oss og våre medlemmer i offentlig sektor, og som sannsynligvis vil pågå når vi har kongress. Men hvis man tar utgangspunkt i en av våre andre organisasjoner, YS, så ser vi i Dagens Næringsliv at han er bekymret i dag også over at LO og vi fra vår side skal ordne denne ordningen på bakrommet. Det er litt merkelig, fordi alle utspillene som kommer fra den organisasjonen er arbeidsgiverne veldig glade for, av en eller annen merkelig årsak. De var veldig glade for en del av de utspillene som kom når det gjaldt AFP i privat sektor også. Merkelige utspill som ikke bidro veldig til løsningen. Jeg kan ikke akkurat si at han virket veldig positiv til lønnsoppgjøret i år heller, når han veldig tidlig gikk ut og annonserte et nulloppgjør. Det var ikke måte på hvor kjekk NHO synes Kvalheim var i den perioden. Jeg har registrert at det er lagt et felles krav mellom LO-systemet, altså LO kommune og LO Stat, og YS, Akademikerne og UNIO. Det betyr at de har et felleskrav og de har samordnet kravene sine. I så måte er et sånt utspill som han kommer med helt utidig. Og i den grad vi som organisasjon kan bruke vår dialog med regjeringen eller andre for å bidra til å finne gode løsninger, som vi har gjort i veldig mange andre sammenhenger, så skal vi selvstendig gjøre det, hvis det skulle være nødvendig. Det er kanskje en av de største forskjellene på oss og bl.a. YS, at vi nettopp aldri legger skjul på at vi også jobber politisk for å få til resultater for våre medlemmer når det er nødvendig. Det skal vi selvstendig forsette med selv om andre reagerer på det. Vi skjønner jo også at Kvalheim også i denne sammenheng driver en form for organisasjonskamp for å prøve å markere seg.

Jeg tror det er veldig bra og jeg tror det er veldig viktig at vi har den samordningen mellom organisasjonene, sånn som vi har gjort, at vi har et felleskrav. Det er det som er viktig i denne sammenheng.

Men vi får si det som vi gjorde når vi hadde representantskapet i februar, at dere i stat og kommune dere har LO og dere har representantskapet fullt og helt på deres side i disse forhandlingene. Vi støtter dere selvstendig fullt og helt i forhold til de utfordringene som fremkommer akkurat når det gjelder disse sakene.

Det er tre ting som ligger foran oss i tillegg. Det er 1. mai til fredag. Det er en dag vi alltid gleder oss over og i år er det noe mer som skal skje etter 1. mai. Det er kongress og det er Stortingsvalg. Derfor er alltid 1. mai preget av det. Vi er nå godt i gang med forberedelsene til Kongressen. Vi er i ferd med å avslutte medlemsdebatten. Vi har ikke endelige tall, men jeg kan vel si så mye at vi føler at denne medlemsdebatten også denne gangen er vellykket. Vi har fått bra tilslutning. Veldig mange forslag. Vi har da et godt utgangspunkt for å sy dette sammen og legge fram på Kongressen, sånn at det og samme med alle forslagene vi fikk til Kongressen, over 1.400 forslag, tidligere har vi ligget på 700-800 forslag. Vi har hatt en veldig bra aktivitet knyttet til Kongressen og det er ikke noen tvil om at vi med den bakgrunnen – både medlemsdebatten og forslagsbiten – skal kunne lage ny god politikk i de dagene vi skal være sammen i forbindelse med Kongressen. Gjennom det skal vi også kunne utfordre de politiske partiene med hva som er viktig for våre medlemmer, som vi også gjorde sist. Og at vi også gjennom den prosessen har en evne til å få fram at det er forskjell i norsk politikk. Det vil være en forskjell om det er en rød-grønn regjering som styrer eller om det en borgerlig regjering med FrP i spissen. Det er ikke noen tvil om at for oss i fagbevegelsen så er det veldig mange ting som vil komme på dagsorden ved en borgerlig regjering. Vi vet at vi har Arbeidsmiljøloven liggende i skuffen, som denne regjeringen reverserte. Vi vet også at de allerede har signalisert at de fortsatt ønsker å liberalisere arbeidslivet, mer i tråd med hva

arbeidsgiverne ønsker. Vi vet også at de er veldig enige med arbeidsgiverne i mange av de tiltakene vi bl.a. har gjennomført på sosial dumping og vi kommer til å få flere tiltak, at de også er uenige i en del av de tiltakene. Bare for å nevne noen eksempler. Så vi kjenner konsekvensene. Det blir mindre fellesskap. Det blir mindre velferd. Og det blir større forskjeller. Det er den utfordringen vi da selvsagt står overfor når vi nå skal gå videre både i debatten på Kongressen og etter det i en kommende valgkamp.

Jeg skal ikke bruke noe mer tid på dette. Det er mellomoppgjøret som står på dagsorden. Jeg har redegjort for innholdet i det så langt. Med dette legger jeg fram forhandlingsutvalgets enstemmige innstilling og Sekretariatets enstemmige innstilling til forhandlingsprotokollen for mellomoppgjøret 2009 i LO-NHO oppgjøret.

Takk for oppmerksomheten!

Debatt

Geir Mosti:

Takk for det, Roar. Da er det fem stykker på tallelisten. Men før vi går videre, vil jeg bare si at i første kvartal har vi også en økning i medlemstallet. Vi har nå 867 000 medlemmer. Så vi får ta fram smilene, for det går rette veien her.

Da er første på talerlista Jan Davidsen fra Sekretariatet og Fagforbundet. Etter han er det Kjell Borglund fra Norsk Arbeidsmandsforbund. Vær så god, Jan.

Rep. 126 – Jan Davidsen, Sekretariatet:

Kamerater! Takk for det, dirigent! Og ikke minst takk til Roar for den støtten du gir i forhold til de forhandlingene som vi holder på med i offentlig sektor for øyeblikket.

Det er en spesiell tid vi er inne i, i forhold til mange ting. Både med klimakrisen, finanskrisen, matvarekrisen og ikke minst denne stemningen vi får med den nye epidemien. Så det er en rekke ting som skaper usikkerhet, og ikke minst krever det et veldig tydelig lederskap, og hvordan vi som den spennende organisasjonen vi er, skal legge opp politikken på Kongressen og årene framover, for å sikre at vi fortsatt har en plan for å kunne ivareta medlemmene våre på en god måte.

Årets tariffoppgjør er en av de viktigste sakene som vi skal holde på med, bl.a. fordi det i offentlig sektor skal vi nå videreføre de endringene som skal inn i tjenstepensjonen vår og i forhold til de endringene som er lagt opp gjennom en ny folketrygd. Så vet vi at vi står foran å se på uføretrygd. Vi vet at vi i disse dager skal se på yrkesskadetrygden. Og det å se disse tingene i sammenheng er utrolig viktig for oss, for det er her det sikkerhetsnettet ligger som skal ta vare på folk når de faller ut av det ordinære arbeidslivet.

Det er derfor dette som Roar sier i forhold til arbeid til alle er jobb nr 1, også er det vel så viktig, når vi har alle disse usikkerhetene, at sikkerhetsnettet i høyeste grad er på plass. Det er veldig nødvendig at vi også sikrer det gode samarbeidet vi har med regjeringen. Det nesten sånn at man kan være fristet til å ta disse uttalelsene fra YS-lederen i avisene i dag, og bruke det som en vervingsannonse, at enten skal du være med der de bestemmer, altså kan du be YS å stå på utsiden og vente til vi er ferdige.

Det som er i forhold til oppgjøret i privat sektor, som Roar ga en gjennomgang på. Det som bekymrer oss og medlemmene i NHO-området er at vi har problemer med statistikk. Vi har mange lavlønnte medlemmer som gjennom måten statistikken i dag blir laget på, ikke får den uttellingen som de bør ha. Det har vi lovt at vi skal jobbe med i denne perioden, fordi det er klart at blant de lavlønnte, særlig kvinner innen vårt område, som ser og opplever det i hverdagen, er dette tallmaterialet de ikke kjenner seg igjen i, basert på at de ikke hadde uttelling på de profilene som det legger opp til. Derfor er vi nødt til å få gjort noe med det.

Men vi ser også bekymringsfull utvikling blant annet innenfor KS-området, hvor vi har fått en oppstyking av avtaleverket, hvor store deler av lederskapet i stillinger med akademisk utdanning, nå kun har lokal lønnsdanning. Vi savner en rødgrønn tariffpolitikk på dette feltet som gjør at ikke disse stillingene får en høyere lønnsutvikling, enn de som er omfattet av de sentrale avtaleverkene og de sentrale forhandlingene.

Det som er viktigst for oss når det gjelder pensjonen er det som ligger i forliket i Stortinget, nemlig at vi skal videreføre de ordningene vi har, men tilpasses med de endringene som ligger i folketrygden. Og skal vi klare å selge dette til medlemmene våre i en uravstemning, så er jeg redd for at det ikke blir arbeidsgiverne som får skylden hvis dette går dårlig. Dette kommer noen til å peke på regjeringen på. Derfor er vi glade for at vi har den gode dialogen vi har, enten det er i det ene eller det andre rommet, med sikte på å få en tjenstepensjon som gjør at medlemmene er trygge på at dette ikke er en dårlig ordning, vi har de elementene i den som er lett gjenkjennbare for dem. Og hvis ikke vi lykkes med det, så fyrer det for at vi klarer å bedre dette her gjennom i det hele tatt. Så det gode samarbeidet vi nå har hatt, selvfølgelig sammen med en del av verden, men også at vi har klart å samholde oss med de andre organisasjonene, gjør at vi bør få det på plass. Og ikke minst gjennom det å lage et veldig godt utgangspunkt for den innsatsen som gjøres framover mot valget i politikken som LO-kongressen legger til grunn, som gjør at vi sitter igjen med en politikk som har i seg både klimapolitikken, finanspolitikken og det som har matvarepolitikken å gjøre. Og også en næringspolitikk som gjør at selv om de på Fundo muligens ikke skal lage felger i fremtiden, så er det i hvert fall slik at vi har en mening med den kompetansen de har, og ikke minst det råstoffet de tar utgangspunkt i arbeidet sitt.

Takk for oppmerksomheten!

Geir Mosti:

Tusen takk for det, Jan. Da er det Kjell Borglund fra Norsk Arbeidsmandsforbund og etter han er det Peggy Hessen-Følsvik fra Handel og Kontor. Stein Gulbrandsen har trukket seg.

Rep. 69 – Kjell Borglund, Norsk Arbeidsmandsforbund:

Dirigent! Kjære representantskap!

Det er noen fakta nå i dag, og det er vi er midt i finanskrisa, det har vi hørt mange ganger. Det er et fakta til, og det er at vi i hvert fall ikke er skyld i det. Men som vanlig er det vi som må bære byrdene og utgiftene med det. Det er fakta. De som har skylda har gått til deknning i et eller annet skatteparadis og venter på neste opptur, så de sitter rolig en stund. Konsekvensene er at vi må finne oss i et nulloppgjør. Vi har ikke noe valg og at vi på en måte må ta ansvaret.

Men som en slags symbolsk handling så ble det ei krone. Og som vi i LO alle har vært flinke til er å tenke på de lavlønne og gi dem ei krone i tillegg. Så alt er liksom etter boka.

Vi har i en årrekke drevet med fruktfatene til de lavlønne. Og min påstand er at det ikke har vært noen merkbar mindre forskjell i lønnen, dessverre. Jeg kan godt greie meg uten den ene krona mi som jeg har fått i generelt tillegg. Og hvis vi da benytter sjansen i dag til å bevise at vi faktisk ønsker å løfte de lavlønne, så har vi en mulighet nå.

Mitt forslag, som jeg har lagt på benken, er at vi legger hele oppgjøret i lavlønnspotten. Vi avstår fra krona. Dette har vi ikke noen bruk for egentlig. Vi greier oss godt uten. Om det gjør noe særlig for de lavlønne, har jeg regnet ut, men litt løft vil det helt sikkert bli.

Så kan vi legge pengene i potten, så kan vi faktisk gjøre noe konkret med lavlønnspolitikken til bl.a. Jan. Da løfter vi i flokk.

Så dermed så håper jeg at solidariteten tar overhånd i forsamlingen og at dere støtter mitt forslag. Takk.

Geir Mosti:

Takk for det. Da er det Peggy Hessen Følsvik, og deretter Roy Pedersen fra Fellesforbundet.

Rep. 50 – Peggy Hessen Følsvik, Handel og Kontor i Norge:

Kamerater, dirigent og representantskapsmøte!

Vi skal stemme over tariffoppgjøret i dag, og som Roar sa så er det et oppgjør som er gjennomført under ganske spesielle omstendigheter. Og resultatet er vel også omtrent som forventet.

Som Roar var inne på, så har Handel og Kontor vært med i forhandlingene i det oppgjøret som vi skal behandle her i dag. Og etterpå så har vi gjennomført forhandlinger både med HSH og Samfo. Det som gjør oss bekymret, og som gjør at det faktisk er under tvil at Handel og Kontor sine representanter her kommer til å stemme ja til resultatet i dag, det er nettopp det at man heller ikke denne gangen innenfor NHO-området har klart å finne fram til mer treffsikre modeller enn det resultatet som vi ser her i dag.

For oss i Handel og Kontor så er det helt avgjørende å ha brede bransjeoverenskomster. Sånn som arbeidslivet ser ut i dag, med hyppige omstillinger, stadige endringer av eierstruktur, outsourcing, inn- og utleie av arbeidskraft osv, så er bransjeoverenskomstene faktisk det viktigste verktøyet vårt for å sikre at våre medlemmer opprettholder et anstendighetsnivå på tross av endringene som skjer i arbeidslivet. Og innenfor disse brede overenskomstene betyr det at lønnsnivået kan variere sterkt fra bedrift til bedrift. Dette kombinert med problemer ved statistikk, som Jan var inne på, det gjør faktisk at de som er lavlønne innenfor disse overenskomstene ikke får lavlønnstillegg, selv om de ligger godt under 90% av gjennomsnittet. Vi hører her at dette er aktuelt også innenfor flere andre forbundsområder.

Som Roar sa, så har man nå brukt denne modellen her gjennom flere oppgjør. Vi hadde håpet at forhandlingsdelegasjonen til LO denne gangen her ville ta det på alvor, og sørget for at modellen nå virkelig traff disse lavlønnsgruppene. Det er nesten umulig å forklare dette for

disse medlemmene. Hos oss så handler det som oftest om områder der du finner flest kvinner og medlemmer med annen etnisk bakgrunn. De får ikke lavlønnstillegg fordi det ikke passer inn i beregningsmodellene. Og da spør de seg, forståelig nok, hva er det egentlig som er vitsen da med å være LO-medlem, når de hører Roar og andre snakker om oppgjøret i år har en god lavlønnprofil. Og så får altså ikke de som er lavest lønnet lavlønnstillegget.

Sånn kan vi faktisk ikke fortsette. Vi forventer at det nå blir satt i gang et grundig arbeid fram til neste tariffoppgjør med sikte på å finne modeller som treffer bedre enn de gjør i dag. Og da kan vi også minne om Likelønnskommisjonens innstilling og LO sitt hørings svar til den, og vi forventer nå at man tar dette på alvor.

Dagens situasjon tatt i betraktning, så har jeg selv under sterk tvil, allikevel valgt å stemme ja her i dag. Men for at LO som organisasjon skal kunne fremstå som troverdig i forhold til disse gruppene fremover, så er vi nødt til å ta dette på alvor. Lavlønnsgupper skal ha lavlønnstillegg, man skal ikke bare lese om det i medlemsbladet.

Takk!

Geir Mosti:

Takk for det, Peggy. Da er det Roy Pedersen og deretter Størk Hansen fra Oppland fylke.

Rep. 33 – Roy Pedersen, Fellesforbundet:

Dirigent og kamerater!

Jeg må innrømme at sånn rent spontant, så har jeg litt sans for Borglunds forslag, men det er en hovedhake. Det er at hvis vi fortsatt skal ha den situasjonen at vi kan avstå fra tillegget, så er vi nok like langt. Og det er egentlig det som er utgangspunktet mitt for å be om ordet.

Det er riktig, som det blir sagt her, at vi har selvfølgelig ei krise og som egentlig også er noe langt mer enn bare en finanskrisen. Det er også en klassisk etterspørselskrise. Det er en miljøkrise. Og det er en energikrise. Bare for å ha nevnt noen. Resultatene ser vi. Ledigheten går opp, forskjellene øker og fattigdommen er antakeligvis også på vei opp. Jeg noterte at det er en rekordøkning av folk som må ha sosialbidrag i Oslo.

At vi her hjemme klarer oss bedre sammenlignet med mange andre land skyldes, som vi også vet, at vi har en stor inntekt i forhold til olje og gass. Vi har en rimelig stor offentlig sektor. Og, et faktum som er viktig å trekke med seg i denne type debatter, vi har hatt en rimelig bra reallønnsutvikling fra år 2000 og utover. Det skiller oss f.eks. fra Frankrike, Sverige, Tyskland og USA. Men det er også sann; i egen fagforening så er det en erfaring fra tidligere at de med lavest lønn er ofte de som gir avkall på tariff tillegg hvis det gir åpning for det. Det er ikke fordi bedriften går spesielt dårlig, men fordi det er der vi står svakest. Derfor kan vi faktisk oppleve at de som trenger ei krone eller to mest, er de som har den lengste utsikten til å få den. Vi har allerede fått et eksempel. Vår klubb i Adecco, som i utgangspunktet mest består av polske bygningsarbeidere og har en klubb som består av polske bygningsarbeidere, har blitt enige med bedriften i at man utsetter, i beste fall, tariff tillegg. Sjansen er sikkert veldig stor for at de aldri får det. Og det er da de lavest lønnede som vi har innenfor det overenskomstområdet, som vil få minstelønna.

Jeg mener egentlig da, når det kommer til et stykke, at det vi har gjort i tråd med følgende sitat fra vedtaket vårt om mellomoppgjøret. Da siterer jeg fra side 5: "Forslagene om generell frysing av lønnsutviklingen vil gi tilfeldig og ofte negative utslag for viktige lønnsgrupper. Det er viktig at lønnsdannelse og øvrig inntektsdannelse forløper normalt for ikke å forsterke stagnasjonstendensene." Jeg mener det er en riktig beskrivelse, selv om vi på våre breddegrader sikkert ville sagt det litt røffere, men innholdet tror jeg vi er veldig enige i.

Jeg er også redd for at de som blir presset til å gi avkall på ei krone at det også bidrar til å øke ulikheter, og at et fokustema som vi ofte har, nemlig at vi ønsker likelønn, at den problematikken blir enda verre å innfri. Nå er det kanskje sånn at ei krone eller to i et mellomoppgjør ikke er all verden for noen av oss, men det også et viktig faktum å ta inn over seg at det vil mest sannsynlig føre til at aggressive arbeidsgivere går mer aktivt ut også med krav om lønnsnedslag. Jeg mener også, og det er det veldig fare for og som vi må ha i bakhodet hele veien, at det å kunne gi avkall på lønnsstillegg vil på mange måter svekke sentrale oppgjørs betydning. Og det er egentlig stikk i strid med det vi trenger.

Så er det selvfølgelig sånn at den krisa som vi står oppe i, den skal vi ta alvorlig, og kanskje skal vi ta den et hakk mer alvorlig enn det vi normalt gjør. Det er sånn at når vi har en krise, så tvinger det fram endringer. Vi kan like det eller ikke like det, men det tvinger fram endringer. Arbeidslivet er ikke det samme etter ei krise som før. For eksempel er det sånn innenfor byggebransjen at all den ulovlige innleia og økte useriøsiteten i bransjen, er et resultat fra forrige krise for 15 år siden. Og etter det så har altså produksjonsbedriftene hos oss litt av det vil kaller for ansettelsesvegring, sånn at vi har hatt et marked på 250 til 400 leiefirmaer i byggebransjen bare rundt Oslofjorden. Kanskje noen færre i forbindelse med nedgangstider. Og fokuset vårt må ikke være at lønna skal ned, men at de faglige rettighetene skal opp. Da kommer jo spørsmålet avslutningsvis; er det mulig å tenke seg å se dette her litt annerledes da i en krisetid? Jeg mener vi skulle lagt større fokus på og sett om det er, innenfor de ulike bransjene, et annet lite alternativ. Vi må selvfølgelig sloss for det som vi alle er enige om, arbeid til alle og ikke såkalt likevektsledighet. Og vi må stille politiske krav og krav om økte faglige rettigheter. Og vi må selvfølgelig sette fokus på både fagopplæring og opplæringstiltak for bedre bygg, og ikke bruk og kast av arbeidsfolk, som gjør framtida utrygg. I vår forening er vi i hvert fall opptatt av å forsøke å sette fokus på rasjonell produksjon istedenfor lønnsnedslag og moderasjon.

Så vet jeg at rammen for oppjøret er som det er, og jeg vet at det her har foregått også tilpasningsforhandlinger for ulike overenskomstområder, så det er vel ikke noe annet å gjøre enn, som kanskje ofte ellers også gjør, å knytte neven litt i lomma og aksepterer det som er. Og så får man heller komme tilbake til hva man eventuelt velger å gjøre hvis et lignende forslag skulle se dagens lys i et hovedoppgjør.

Geir Mosti:

Takk for det. Vær så god, Størk Hansen, som er siste på talerlista.

Rep. 105 – Størk Sigurd Hansen, Oppland fylke:

Dirigent! Kamerater!

Jeg har strøket mye her nå, etter at Roy var oppe her. Men jeg må få lov til å si det jeg også, i forhold til tariffoppgjøret. Det er ikke mye å rope hurra for ei krone. Det er ikke det som er hovedproblemet i denne sammenhengen. Det er det punktet som vi nå har omkring at man kan forhandle bort resultatet ved sentrale oppgjør. Vi er veldig opptatt av sentrale tariffavtaler. Det er liksom begrunnelsen for hele denne bevegelsen her. Og høyresidas angrep på oss vil gå på de sentrale avtalene vi har. Og nå åpner vi opp for dette. Det er jeg usedvanlig redd for i disse krisetider vi er inne i.

Så er jeg redd for at vi overlater de svakeste til seg selv. Alle sammen her vet at det er mange, mange klubberrundt omkring som vil bli utsatt for et formidabelt press om ikke å ta i bruk den krona eller de to kronene de skal ha. Mange vil det være. Og det er mange bedrifter som går rimelig bra, som vil gjøre det. Da er jeg redd for at hvis bedriften er så dårlig at det er ei eller to kroner som er avgjørende for om bedriften går eller ikke, så regner vi med at de kronene som de fagorganiserte har krav på, går direkte til arbeidsgiver. Det finnes ikke en bedrift i Norge som det er avgjørende for om det blir ei krone eller to kroner de får i tariff tillegg. Aldri.

Men – jeg titta litt på det sist når vi var samlet i februar – vi prater hele tida om finanskrisa. Er finanskapitalen noe for seg selv, noe utenfor hele økonomien? Det er den jo selvfølgelig ikke. Det er toppen av pyramiden. Finanskapitalen er toppen av pyramiden innenfor det kapitalistiske systemet. Vi har en gigantisk etterspørselskrise i hele verden og det er bare en krusning her i Norge. Det er ei krise i kapitalismen, og den eskalerer, også fordi det blir stadig flere arbeidsledige og det skaper enda mindre etterspørsel, og i neste omgang en nedgang. Enda mer nedgang. Jeg synes vi prater alt for lite om hele det økonomiske systemet. Markedsliberalismen har i bunn og grunn nå lidd et nederlag. Selv USA begynner nå å prate om statlig styringer. Over hele fjøla, er det sånn. Men fremdeles er det altså disse forståelsepårne som har pratet på tv og skrevet i aviser år ut og år inn, som fremdeles dominerer nyhetsbildet. De prater som om ingenting har hendt.

For oss i LO må det være klart at en del av arbeidsplassene våre blir borte innen den verdiskapende industrien. Derfor må kravet være klinkende klart; her må det satses ulidelige mye for å få ny verdiskapende industri på beina. Dette vil ta år, men vi må ha det. Det finnes ikke et eneste velferdssamfunn som ikke har en stor verdiskapende industri. Det er grunnlaget. Og i denne tida, folkens, som det vil ta å bygge opp igjen og gi mange arbeidet tilbake igjen, så er det mange av våre kamerater som vil bli langtidsledige. De er kanskje nødt til å gå på ei lønn som er 30 – 40 % lavere på ei allerede dårlig lønn. Og jeg synes det vil være frekt å begynne og kreve at de som ikke er skyld i denne krisa overhodet, ikke skal ha ei lønn som de kan klare seg på. Det er sånn for folk som blir arbeidsledige at de tenker; klarer jeg huslånet, må jeg gi fra meg bilen, har jeg råd til å gi ungene mine en kinobillett. Sånn er det du tenker når du blir langtidsledig. Og jeg mener at arbeidsledighetstrygden må opp til 80 %. Solidaritet med de arbeidsledige må være helt i sentrum på fredag. Det er vi nødt til å ha i fokus. Og vi er nødt til å ha det i fokus på kommende kongress.

Takk for meg!

Geir Mosti:

Takk til Størk. Da er det ikke flere som har bedt om ordet og da anser jeg debatten som avsluttet. Jeg gir ordet til Roar Flåthen. Vær så god.

Roar Flåthen:

Hvis jeg skal ta en kommentar til dette med å avstå denne bestemmelsen, dette verktøyet og Størk Hansen, så er det ikke noen tvil om at det var en av de punktene vi diskuterte i forhandlingsdelegasjonen. Og når vi valgte å gå for den, som en del av skissa, så var det med bakgrunn i den situasjonen som vi har stått overfor, og som vi også hadde fått ganske mange signaler om, ikke bare i LO, men også på mange av forbundsområdene, som også var der ute. Jeg mener å ha litt større tillit til de tillitsvalgte ute også, selv om jeg er inneforstått med det at mange vil også vil føle dette som et press. Men jeg mener at de har erfaringa og at de har greid å takle det tidligere, når vi har gjort det. Og de har også vist at det skal helt spesielle situasjoner til for at vi er villige til å legge inn en sånn kasus i forbindelse med tariffoppgjøret. Det ligger noe der. Vi har selvsagt også nøye vurdert den biten. Så ser jeg også at den har sine sider, og det skal vi selvsagt ta med oss videre.

Når det gjelder Kjell, så er det prisverdig det forslaget ditt, men vi har ikke noen muligheter til nå å gjøre det som nå er om forhandlingsresultatet. Det skal vi si ja og nei til. Men når vi valgte også å ta med generelle tillegg, så var det ut i fra at vi mente det var grunnlag for det. Men vi skulle samtidig ha et lavlønns tillegg for å ivareta de lavlønnte. Vi skal også ha med oss at det er ikke bare det generelle tillegget. For mange av våre lavlønnsyrker, så har vi også garantit tillegg, som kommer i tillegg. Jeg vet det er områder innenfor forbundet ditt som kan komme opp imot 5 kroner timen ved at man også har garantit tillegg i tillegg. Jeg er klar over at overenskomstens bestemmelser for veldig mange av disse bransjene gjør at det også er andre bestemmelser som slår inn. Jeg er ikke sikker på om du mente det Kjell, men jeg synes noen ganger at vi må kunne stille oss spørsmålet; hvor hadde de lavlønnte i Norge vært hvis ikke LO i hvert eneste tariffoppgjør, om det hovedoppgjør eller mellomoppgjør, prioriterer de lavlønnte og prioriterer å utvide garantibestemmelsene. Også bransjer innenfor ditt eget forbund fikk i fjor 10 kroner timen med kombinasjon av generelt tillegg, hvor vi ga et høyere lavlønns tillegg enn det generelle. Hvor hadde nå disse gruppene vært da, hvis ikke LO hadde stått på barriadene og prioritert dette i oppgjør etter oppgjør, og sikret at vi både har en garantibestemmelse i overenskomsten og prioriterer det i forbindelse med oppgjørene. Det må vi også ta med oss. Og sånn sett så mener jeg at vi kan gjøre en bedre jobb, men jeg må si at jeg ikke har noen dårlig samvittighet på vegne av LO som organisasjon, at ikke vi har tatt de lavlønntes situasjon alvorlig. Hva fikk man for eksempel til i Fagforbundet i fjor, altså i KS-området? For første gang har man fått inn lavlønnsbestemmelser også i offentlig sektor. Det betyr at vi jobber hele tiden for å styrke tariffavtalens bestemmelser og styrke også situasjonen for de lavlønnte.

Så er jeg over på det som Peggy tar inn. Det er et av de store dilemmaene våre. Vi har altså fått presset arbeidsgiverne med på å heve den satsen til 90 %, som har vært nede i 85 % og 87 %. Og vi har i de siste oppgjørene fått med overenskomster med og uten lokale forhandlinger. Det gjør at kretsen av de som fanges opp av lavlønns tillegget har blitt større gjennom dette. Men så har vi det problemet at overenskomster som har et gjennomsnitt over 90% av en industriarbeider, der er det også en del lavlønnte. De fanges altså ikke opp fordi overenskomstens gjennomsnitt ligger over.

Jeg er enig i at det er et problem, men da får vi jammen ta et felles ansvar for det. Da er vi nødt til å se på overenskomstens innhold når vi har forbundsvis oppgjør. For da er vi nødt til å se ytterligere på garantibestemmelser og bestemmelsene innenfor overenskomstene. Det kan du ikke løse i et mellomoppgjør. Derfor har vi sagt, når vi hadde diskusjonen i forhandlingsdelegasjonen, at nå må vi sette oss ned tidligere enn det vi har gjort, for å se på

hvordan vi skal ta tak i dette med modellbruken. Det er komplisert, fordi den mest treffsikre ordningen det er hvis vi kunne gjøre individuelle vurderinger, altså gå på individet. Det har vi prøvd en gang og det ble da sagt at det ønsker de ikke igjen, fordi da begynte få rykk i det lokale lønssystemet ute på bedriftene som gjorde at det ble et problem. Og effekten av det man gjorde da ble utlignet etter rimelig kort tid i ettertid. Så dette er litt komplisert.

Men nå har vi bestemt oss for Peggy, som et svar til deg, at dette skal vi gå ekstra runder på. Vi har gjort mye arbeid på det allerede. Det er ikke noe som vi diskuterer mer i Inntektspolitisk utvalg, som forberedes til hvert eneste tariffoppgjør, enn akkurat det punktet her. Og så må jeg bare konstatere at så langt har vi kommet og havnet ned på denne modellen, fordi vi har ment at det er den som fanger best og den som de fleste vil ha. Men den har også en del svakheter iseg. Så vi setter i gang et arbeid på det. Jeg tror vi sa i forhandlingsdelegasjonen at etter sommeren eller tidlig på høsten så skal vi sette i gang, og vi skal forberede det i administrasjonen. Så får vi se hva vi kan få ut av det.

Når det gjelder finanskrisa og det som Størk tok opp, så har vi sagt mye om det. Men jeg minner om en ting når det gjelder kapitalen og finansbransjer og alt dette, som må ta et veldig stort ansvar for den situasjonen vi har internasjonalt, så tok LO et innspill overfor Regjeringen om å sette ned en finanskommisjon for å gå gjennom hele finanssektoren og alle de problemstillingene her hjemme i Norge. Nå har det riktignok tatt litt tid, men vi fått signaler om at den nå vil bli nedsatt etter det initiativet vi tok. Men vi har også bringt det ut internasjonalt, både i Norden og europeisk fagbevegelse, for å sette det på dagsorden. Og så kan vi jo da trekke den konklusjonen at det er litt merkelig det som har skjedd i kjølevannet, for nå roper de mest markedsliberalistiske, både bedriftsledere og politikere, på Staten. Så fort de får problemer skal Staten inn å ordne opp. Og sørge for å bistå. Og vi ser at selv de blåeste politikerne i Europa sier nå faktisk det samme, at nå må vi regulere dette finansmarkedet, for nå har det gått galt. Det har skjedd noe. Vi må smi mens jernet er varmt, fordi hvis vi ikke sørger for å gjøre noe nå, så er det stor sjanse for at når det begynner å gå bedre igjen, har de glemt alt sammen. Og da er vi like langt. Derfor har vi tatt et initiativ her hjemme i Norge, og vi har bringt det også ut nettopp for å prøve gjøre noe av det Størk Hansen også snakket om.

Da tror jeg at jeg har svart på alle spørsmålene. Da gjenstår det vel å stemme da, Geir.

Geir Mosti:

Da er det sånn at det er 105 som har stemmerett i salen her.

Da har vi først forslaget fra Kjell Borglund på at i stedet for å gi ei krone i generelt tillegg, så legges pengene i potten til de lavlønnte. Det forslaget foreslår vi at avvises.

Kan representantskapet være enig i det? De som er enig i det sitter i ro og de som er imot viser med tegn. Her stemmes. Det er avvist mot 4-5 stemmer.

Da har vi forhandlingsprotokollen. Forhandlingsresultatet i mellomoppgjøret 2009 mellom LO og NHO godkjennes, det er forslaget fra Sekretariatet.

De som er enig i dette er i ro og de som er imot viser med tegn. Her stemmes. Det er enstemmig godkjent.

Tusen hjertelig takk, og da overlater jeg ordet til Roar Flåthen.

Avslutning**Roar Flåthen:**

Før vi avslutter, så er det noen praktiske ting. De som skal være med bussen tilbake til Folkets Hus: den kommer til hovedinngangen. Jeg regner med at det skjer så fort som praktisk mulig.

Da er vi ferdig med det som er dagsorden i dag. Lykke til med 1. mai. Vi gleder oss selvsagt alle sammen til den dagen. Veldig mange av dere skal vi være sammen med på Kongressen. Så takk for et godt møte og vel hjem!

Referent: Anette Olden

Navnefortegnelse over representanter
Til
LOs Representantskapsmøter 2005-2009
28.04.09

ARBEIDERBEVEGELSENS PRESSEFORBUND (APF)

1.	Toril Alfsvåg	Forfall representant og vararepresentant

EL & IT FORBUNDET (EL & IT)

2.	Vidar Hennum	
3.	Tove Johansen	
4.	Terje Aaberg	Vararepresentant
5.	Hjørdis Henriksen	
6.	Ove Toska	
7.	Svein Davidsen	

FAGFORBUNDET

8.	Anne Grethe Skårdal	
9.	Jan Helge Gulbrandsen	
10.	Mette Nord	
11.	Kjellfrid T. Blakstad	
12.	Mette Henriksen Aas	
13.	Stein Gulbrandsen	
14.	Gerd Eva Volden	
15.	Eva Vida Berg	Vararepresentant
16.	Arne Sveen	ikke møtt
17.	Arne Jan Skjerdingstad	Vararepresentant
18.	Anne Hall	
19.	Mildrid Finnehaug	Vararepresentant
20.	Inge A. Mellemsæther	Vararepresentant – ikke møtt
21.	Merete Dahl	Vararepresentant – ikke møtt
22.	Raymond Turøy	
23.	John Egeli	Forfall representant og vararepresentant
24.	Tore Andre Jakobsen	ikke møtt
25.	Linn Hemmingsen	

FELLESFORBUNDET (FF)

26.	Hans-Christian Gabrielsen	
27.	Steinar Karlsen	
28.	Eli Ljunggren	Forfall representant og vararepresentant
29.	Liv S. Christiansen	

30. Eldar Myhre
31. Aud Stråbø
32. Per Johnny Voldseth
33. Roy Anders Pedersen
34. Terje Erik Fjellum
35. Birger Lønseth Forfall representant og vararepresentant
36. Vidar Brynsplass Forfall representant og vararepresentant
37. Roald Stykket
38. Arthur Isak Vorren ikke møtt
39. Jan Kristian Hammernes
40. Per Eriksen Forfall representant og vararepresentant
41. Dan Marius Svendsen
42. Grethe Jusnes

FELLESORGANISASJONEN (FO)

43. Siv Karin Kjellmoen
44. Kjetil Ostling
45. Mimmi Kvisvik
46. Rigmor Hogstad ikke møtt

FORBUNDET FOR LEDELSE OG TEKNIKK (FLT)

47. Johnny Simmenes
48. Jorunn Egeland
49. Eva Nordås Vararepresentant – ikke møtt

HANDEL OG KONTOR I NORGE (HK)

50. Peggy Hessen Følsvik
51. Bjørn Mietinen
52. Mona Christine Bjørn Forfall representant og vararepresentant
53. Sonja Hjelvik
54. Knut Bekkevold Vararepresentant
55. Tonje S. Bergmann Vararepresentant
56. Viggo B. Andresen
57. Vivian Rødvik Forfall representant og vararepresentant

INDUSTRI ENERGI (IE)

58. Liv Undheim
59. Arnfinn Miland
60. Ivar Kr. Kaalstad
61. Astrid Henden
62. Steinar Nordahl Pedersen
63. Oddvar Løge
64. Knut Nesland
65. Trine C. Holsen

MUSIKERNES FELLESORGANISASJON (MFO)

66. Hans Ole Rian Vararepresentant

NORGES OFFISERSFORBUND (NOF)

67. Egil André Aas

NORSK ARBEIDSMANDSFORBUND (NAF)

68. Tommy Nymo Vararepresentant
69. Kjell Borglund
70. Liv Brannan
71. Thor Sannæss
72. Eva Jenssen

NORSK FENGSELS- OG FRIOMSORGSFORBUND (NFF)

73. Geir Bjørkli

NORSK JERNBANEFORBUND (NJF)

74. Jane Brekkhus Sæthre
75. Janina Hortman

NORSK LOKOMOTIVMANNSFORBUND (NLF)

76. Roald Nyheim Vararepresentant

NORSK NÆRINGS- OG NYTELSESMIDDELARBEIDERFORBUND (NNN)

77. Arild Oliversen Vararepresentant
78. Morten Brostrøm ikke møtt
79. Terje Falstad
80. Reidun S. Fossedal
81. Jon Erik Lyng Vararepresentant

NORSK POST- OG KOMMUNIKASJONSFORBUND (NPK)

82. Ingeborg Sætre
83. Hans Fredrik Danielsen
84. Jacqueline Hopkinsson
85. Gerd Øiahals

NORSK SJØMANNSFORBUND (NSF)

86. Johnny Hansen Forfall representant og vararepresentant
87. Gunnhild Lie Forfall representant og vararepresentant
88. Terje Hals Forfall representant og vararepresentant

NORSK TJENESTEMANNSLAG (NTL)

- 89. Anita K. Solhaug
- 90. John Leirvaag
- 91. Tone Rønoldtangen
- 92. Jarle Berge
- 93. Pål Kjærstad
- 94. Lill Fanny Sæther
- 95. Stein Bjørn Thorvaldsen

NORSK TRANSPORTARBEIDERFORBUND (NTF)

- 96. Frank Holm Forfall representant og vararepresentant
- 97. Terje Samuelsen
- 98. Pål Aronsen

NORSKE IDRETTSUTØVERES SENTRALORGANISASJON (NISO)

- 99. Silje Vaadal Forfall representant og vararepresentant

SKOLENES LANDSFORBUND (SL):

- 100. Else Hostvedt

ØSTFOLD FYLKE

- 101. Hilde Torgersen Forfall representant og vararepresentant

OSLO FYLKE

- 102. Kleiv Fiskvik

AKERSHUS FYLKE

- 103. Eirik Næss Forfall representant og vararepresentant

HEDMARK FYLKE

- 104. Morten Solbakken

OPPLAND FYLKE

- 105. Størk Sigurd Hansen

BUSKERUD FYLKE

- 106. John Erik Molin Vararepresentant

VESTFOLD FYLKE

- 107. Thor Åge Christiansen Forfall representant og vararepresentant

TELEMARK FYLKE

- 108. Halvor Skåttet

AUST-AGDER FYLKE

- 109. Venke Anny Nes

VEST-AGDER FYLKE

- 110. Terry Meberg Vararepresentant

ROGALAND FYLKE

- 111. Rolf Bersås

HORDALAND FYLKE

- 112. Roger Pilskog

SOGN OG FJORDANE FYLKE

- 113. Randi Aanonsen

MØRE OG ROMSDAL FYLKE

- 114. Bjørn Kåre Høistad

SØR-TRØNDELAG FYLKE

- 115. Gunn Elin Flakne

NORD-TRØNDELAG FYLKE

- 116. Randi Nesseemo Forfall representant og vararepresentant

NORDLAND FYLKE

- 117. Line Tollefsen

TROMS FYLKE

- 118. Stein Slettbakk

FINNMARK FYLKE

- 119. Elin M. Karlsen Forfall representant og vararepresentant

SEKRETARIATET

120.	Roar Flåthen	
121.	Geir Mosti	
122.	Bente N. Halvorsen	
123.	Ellen Stensrud	
124.	Erna Hagensen	
125.	Hans O. Felix	
126.	Jan Davidsen	
127.	Gerd Kristiansen	
128.	Arve Bakke	
129.	Anders Skattkjær	Forfall
130.	Sture Arntzen	Forfall
131.	Leif Sande	
132.	Jan-Egil Pedersen	Forfall
133.	Morten Øye	
134.	Turid Lilleheie	Forfall

VARAREPRESENTANTER TIL SEKRETARIATET

135.	Tor-Arne Solbakken	
136.	Rita Lekang	
137.	Trine Lise Sundnes	
138.	Odd Christian Øverland	
139.	Randi Reese	
140.	Per Østvold	Forfall
141.	Jarle Molde	
142.	Kjell Atle Brunborg	Forfall
143.	Jacqueline Smith	Forfall
144.	Renée Rasmussen	
145.	Peter A. Moe	
146.	Stein Grøtting	

HK FAGBEVEGELSE

147.	Odd Erik Kokkin	

AOF NORGE

148.	Svenn Erik Bolle	

REVISJONSUTVALGET

149.	Brit Renngård	
150.	Tom Røisi	Forfall
	Anne-Grethe Skårdal	
	(Representant nr. 8 for Fagforbundet)	
	Steinar Karlsen	
	(Representant nr. 27 for FF)	

SAMARBEIDSKOMITEEN LO/DNA

151.	Jens Stoltenberg	Forfall
152.	Helga Pedersen	Forfall
153.	Raymond Johansen	Forfall
154.	Finn Jota	

SØRMARKA AS

155.	Berith Bergersen	Forfall

GJESTER – TIDLIGERE TILLITSVALGTE I LOS LEDELSE

156.	Liv Buck	Forfall
157.	Ole Knapp	ikke møtt
158.	Leif Haraldseth	Forfall
159.	Svein-Erik Oxholm	Forfall
160.	Esther Kostøl	Forfall
161.	Yngve Hågensen	Forfall
162.	Jan Kr. Balstad	ikke møtt
163.	Evy Buverud Pedersen	ikke møtt
164.	Gerd-Liv Valla	ikke møtt
165.	Finn Erik Thoresen	Forfall

LOs DISTRIKTSKONTORER

166.	Ulf Lervik	Forfall
167.	Kari Hauge	Forfall
168.	Olav Lund	
169.	Hege S. Søberg	
170.	Iver Erling Støen	
171.	Kim-Louis Belaska	
172.	Per-Kristian Finstad	
173.	Irene B. Haukedal	Forfall
174.	Magnus Straume	Forfall
175.	Agnes Norgaard	
176.	Elisabeth Haaversen	
177.	Øystein Hansen	
178.	Vigdis Ravnøy	
179.	Arvid O. Langeland	
180.	Else-May Botten	Forfall
181.	Kristian Tangen	
182.	Rune Hallstrøm	Forfall
183.	Øivind Silåmo	
184.	Jan H. Elvheim	
185.	Bjørn Johansen	Forfall

LOs ANLEGGSKONTOR I HAUGESUND

186. Kåre Karlsen

LOs OFFSHOREKONTOR I STAVANGER:

187. Arne Larsen-Floisvig

LO-KONTORET I BRUSSEL

188. Knut Arne Sanden Forfall

LO-AKTUELT

189. Svein-Yngve Madssen

KARTELLENE

190. Odd Strand ikke møtt

ERNST & YOUNG

191. Kjetil Andersen Forfall

Industri Energi (NTAF)

192. Ole Kristian Paulsen

